

Джозі знала, як вона може наслідувати приклад Ісуса Христа.

Джолін Браун
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Джозі сиділа разом зі своєю двоюрідною сестрою Ешлін під деревом біля свого будинку.

“Я б хотіла зробити щось цікаве і заробити гроші, — сказала Джозі”.

“Можливо, ми могли б заробити гроші, допомагаючи людям у якихось справах, — сказала Ешлін. — А якщо ми створимо клуб?” Джозі радісно підстрибнула. “Наприклад, клуб по догляду за домашніми тваринами або клуб по вигулюванню собак”.

“Ми можемо робити багато чого, — сказала Ешлін. — Людям завжди потрібна допомога. І вони нам платитимуть”.

Ешлін мала рацію. Кожного дня Джозі зустрічала людей, яким потрібна допомога.

Раптом у Джозі виникла ще одна ідея. Вона відчула тепло в серці. Це нагадало їй про її хрищення минулого року. Вона пообіцяла завжди пам'ятати Ісуса і наслідувати Його приклад. Вона знала один із способів, як це можна було зробити.

“А якщо нам зробити клуб, який допомагатиме

людям безкоштовно?” — запитала Джозі. Тепле почуття стало ще сильнішим.

Ешлін широко відкрила очі. “Це було б чудово! — сказала вона. — Ми можемо допомагати людям у школі і в церкві — повсюди”.

“Ми можемо назвати його “Клуб “Зміни світ на краще!” — сказала Джозі. — Давай почнемо завтра у школі”.

Наступного дня під час перерви Ешлін і Джозі побігли до краю ігрового майданчика.

“Ти бачиш когось, кому ми можемо допомогти?” Ешлін стала навшпиньки і подивилася на хвилясту гірку-веселку.

“Поки що ні”. Джозі дивилася на лазалках і на гойдалках. Діти з'їжджали з гірки і гойдалися. Вони кидали м'ячі і стрибали на скакалках. Ніхто не виглядав так, ніби їм потрібна була допомога. Здавалося, що у кожного є друг. Потім вона побачила маленьку дівчинку, яка самотньо стояла зі скакалкою.

Джозі схопила Ешлін за руку. “Дивись туди!”

ІЛЮСТРАЦІЯ ТАНІ РЕКС

Джозі та Ешлін знайшли скакалки і підійшли до дівчинки.

“Привіт! Я — Джозі”.

“А я — Ешлін. Як тебе звати?”

Дівчинка виглядала здивованою.

“Я — Леслі”.

“Хочеш пограти з нами?” Джозі підняла скакалку.

Леслі усміхнулася. “Так!”

Ешлін і Джозі навчали Леслі нових способів стрибання. Коли пролунав дзвінок, вони попрощалися. Джозі мала гарні почуття. Вона знала, що це Святий Дух.

Згодом, завжди, коли Джозі та Ешлін бачили Леслі в коридорі, вони віталися з нею.

Джозі та Ешлін шукали й інших людей, яким могли б допомогти. Іноді вони казали людям щось приємне і намагалися підбадьорити їх. Іноді вони запрошували дітей погратися з ними.

Одного дня Джозі усміхнулася хлопчику біля школи. “Мені подобається твоя футболка з динозавром”, — сказала вона.

Хлопчик усміхнувся і подивився на свою футболку. “Дякую!”

Коли Джозі сіла, то зрозуміла, що навіть не думала про те, щоб зробити це для клубу! Вона це сказала просто так.

Джозі думала про всіх друзів, які в неї з'явилися з того часу, як вони з Ешлін організували свій клуб. Джозі дуже подобалося допомагати людям. Їй хотілося робити більше приємних справ для інших. Клуб “Зміни світ на краще!” змінював на краще її саму. І це приносило радість. ●